

Αριθμός 200

Αντίγραφον της Δημόσιας Διαθήκης Γιανούλας συζύγου Ανδρέου Πατρικίου κατοίκου Εξωγής Ιθάκης Πολυκτορίων γεγραμμένης παρά του Συμβολαιογράφου Πολυκτορίων Δημ. Ραυτόπουλου υπ' αριθμόν 6667 και από 20 Μαρτίου 1891.

Διαθήκη

Εν Εξωγή Ιθάκης Δήμου Πολυκτορίων, σήμερον την εικοστή 20 του μηνός Μαρτίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού εννηκοστού πρώτου έτους 1891, ημέραν τετάρτην, ώραν ογδόην πρό μεσημβρίας, εντός του προς βοράν δωματίου της ενταύθα κειμένης οικίας των αδελφών Ανδρέου και Δημητρίου Παν. Πατρικίου, προσκληθείς προηγουμένως εγώ ο Συμβολαιογράφος Πολυκτορίων , κατοικοεδρεύων εις Κάτω Σταυρόν, Δημήτριος Α. Ραυτόπουλος παρά του Γεωργίου Γ. Λεκατσά, γεωργού κατοίκου εις Καλύβια Δήμου Πολυκτορίων, γνωστού μου, ίνα μεταβώ εις την ανωτέρω οικία ένθα ευρίσκεται και με ζητεί η Γιανούλα σύζυγος Ανδρέου Πατρικού, προς έκθεσιν της δημοσίας αυτής διαθήκης, μετέβην δε ταύτην την ώραν έν αυτή ένθα εύρον την ειρημένην Γιανούλα σύζυγον Ανδρέου Πατρικίου γνωστή μοι και ουδεμίαν συγγένειαν έχουσα μετ' εμού και με τους υποφαινόμενους μάρτυρας επί της κλίνης ασθενούσα η οποία μοί είπεν ότι σε επροσκάλεσα διά του ειρημένου Γεωργίου Λεκατσά θείου (;) μου, προς έκθεσιν τη δημοσίας διαθήκης μου. Τούτο δε δηλώσας επί παρουσία των επί τούτου προσκεκληθέντων μαρτύρων κυρίων Γεωργίου Ιωάννου Μαυροκεφάλου, Νικλάου Αναστ. Μαυρομάτου και Πάνου Ιωάννου Βαρβαρίγου κτηματιών απάντων κατοίκων ενταύθα, γνωστών ημών πολιτών ελλήνων ενηλίκων ασχέτων προς εμέ και προς αλλήλους πάσης συγγενείας μη υπαγομένων εις ουδεμίαν εξαίρεσιν γνωρίζοντες την διαθέτιδα και γνωρίζομένους παρ' αυτής και μου εξήτησεν η αυτή διαθέτις Γιανούλα σύζυγος Ανδρέου Πατρικίου, άνευ επαγγέλματος, κατοικούσα ενταύθα να προβεί εις την έκθεσιν της δημοσίας αυτής διαθήκης. Την θέλησιν ταύτην της διαθέτιδος ακούσας έκλεισα καλά την θύραν του δωματίου της ειρημένης οικίας και εντός μετά της διαθέτιδος και των μαρτύρων χωρίς να παραμείνει άλλος τις. Μετά ταύτα εξήτασα επισταμενως και

πληροφορηθείς δεόντως ότι η διαθέτις έχει σώας τας φρένας και υγιείς τας αισθήσεις της και το απαραβίαστον της θελήσεώς της αμέσως ώρκισα τους ειρηνεμους τρεις μάρτυρας επί του Ιερού Ευαγγελίου όπως τηρήσωσιν σιωπὴν μέχρι θανάτου της διαθέτιδος πάν ότι ακούσωσιν παρ' αυτής επαγόμενον εις την παρούσαν διαθήκην της και κατόπιν προέβην εις την έκθεσιν των διατάξεών της. Ήρξατο δε η διαθέτις Γιανούλα σύζυγος Ανδρέου Πατρικίου λέγουσα τα εξής: **Αφήνω του αγαπητού μοι συζύγου Ανδρέου Π. Πατρικίου δραχμάς μετρίτάς χιλίας πεντακοσίας 1500 οίτινες αναφέρονται εις το προικοσύμφωνόν μου το οποίον έκαμες εσύ ο ίδιος συμβολαιογράφος και να μην μπορεί ουδέποτε επ' ουδενί λόγω ο κάτωθεν κληρονόμος μου να ζητήσει αυτός παρά του συζύγου Ανδρέου και πατρός του κληρονόμου μου. Αφήνω της αγαπητής μου μητρός Αικατερίνης χήρας Κωνσταντίνου Λεκατσά διά καλήν ευχαρίστησιν μίαν σταφιδάμπελον εις την θέσιν Χαλικερή Πολυκτορίων όσης εκτάσεως και αν είναι, έναν αγρόν εις την θέσιν Άγρι Πολυκτορίων όσης εκτάσεως και αν είναι με όσα δένδρα έχουσιν μέσα, έναν αγρόν εις θέσιν Κουρβούλια Πολυκτορίων όσης εκτάσεως και αν ήνε. Ωσαύτως τέσσερα σινδόνια, τέσσερα υποκάμισα και το κρεβατόστρομα και μια κουβέρτα τα οποία ακίνητα και κινητά ταύτα κτήματα θέλει κάμη όπως θέλει και βούλεται μη ενοχλούμενη παρ' ουδενός. Την δε επίλοιπον κινητήν....**

(Υπογραφές)

Γεώργιος Ιω. Μαυροκέφαλος

Νικόλαος Μαυρομάτης

Πάνος Ι. Βαρβαρίγος

Δημήτριος Ραυτόπουλος

.....Και ακίνητην περιουσίαν μου εγκαθιστώ κληρονόμον μου τον υιόν μου Παναγή Αν. Πατρίκιον να κάμνει αυτή την επίλοιπη περιουσία μου ότι θέλει και βούλεται.

Μετά ταύτα η διαθέτης Γιαννούλα σύζυγος Ανδρέου Πατρικίου ετελείωσεν τας διατάξεις της . Την ερώτησα εάν έχει να προσθέσει άλλον τι και μοι απεκρίθη ότι δεν έχει. Επομένως της υπενθύμισα να αφήση ελεημοσύνη σε φιλανθρωπικά και θρησκευτικά καταστήματα και μοι απεκρίθη ότι δεν έχει να αφήσητίποτε. Επομένως προσεκάλεσα την διαθέτιδα Γιαννούλα σύζυγος Ανδρέου Πατρικίου και τους μάρτυρας να επιστήσωσιν την προσοχήν τους εις την ανάγνωσιν της παρούσης διαθήκης. Ανέγνωσα αυτήν εξ αρχής μέχρι τέλους κατά γράμμα ευκρινώς και μεγαλοφώνως εις επήκοον αυτής. Μεθ' ό ηρώτησα την διαθέτιδα Γιαννούλαν αν η παρούσα της διαθήκη έχει καλώς και μοι απεκρίθη ότι καλώς έχει και θέλει ότι η παρούσα διαθήκη να έχει ισχύν και όχι άλλη προγενεστέρα και να δώσω πέρας εις αυτήν. Η παρούσα ενεγράφη εντός του δωματίου της ειρημένης οικίας άνευ διακοπής και χωρίς ματαθέσεως της διαθέτιδος, των μαρτύρων και εμού του συμβολαιογράφου. Πάραυτα αντέγραψα αυτήνήτις υπεγράφη καθώς και η παρούσα εις όλα αυτής τα μέρη παρά των μαρτύρων και παρ' εμού, πλην της διαθέτιδος Γιαννούλας συζύγου Ανδρέου Πατρικίου, ήτις ομολόγησεν ότι καίτοι γινώσκει να γράφει, δεν δύναται ένεκα της ασθενείας της.

Οι μάρτυρες

Acad. 200

Αντίγραφον

Τῶν Συνοδικῶν ἐκτάκτων, διατάξεων οὐκ ὄντων
ἐν τῇ Πατριαρχικῇ κατωρίῳ ἐκτὸς ἰδεῖν τὸ
συνδοκίον περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ οὐκ ὄντος
ἐκτὸς τῆς συνδοκίου ἐκτ. Περὶ τῆς ἀποστολῆς
6667 καὶ αὐτῶν τοῦ μαρτυρίου. —

1891
20 Mar 1901

Григорий Мартынов

Acrid. 6667. —

Medium

[illegible]

— Campion, the Marquis of

Flowers & Bayberry

248

Έγγραφο 15

«Πώληση χωραφιών στο χωριό του Στραβονίκου στην Ιθάκη»

1565 [χ.η.]

Γ.Α.Κ.-Αρχαία Νομού Κεφαλληνίας, Νοταριακό Αρχαίο,
Νοτάριος Φράγκος Καγγελάρης, φ 6^ν

αφξε † κώπια [.....] εύρισκόμενοι Γεγραμένοι [.....] κίρ Στεφανί²
Βαλουμά δηλ(ών) οὔτοσ. αφξε. Όμολογῶ ἐγώ Στεφανίς Βαλουμάσ πώς
ἐσυνοι³βαστήκα μέ τόν κίρ Άναγνώστι τόν Καγγελάρη καί ἐπούλησά του
τά χορ(ά)φια⁴ ὥνπερ ἡβρίσκ(ον)τε εἰστήν περιωχή τοῦ χορ(ί)ου τοῦ Στρα-
βονύκου. Ἐν μπρώτις χορ(ά)φι(ον) λει⁵γώμενο εἰστό Παλιάνμπελο τό ἡμισό
κατά τά κανάλια καί ἕτερο χορ(ά)φι(ον)⁶ εἰστούς Παλοιώμιλους ἡμερο
καί ἀγριο, ἀκώμι χορ(ά)φι(ον) εἰσ στούς δόμους πλισί(ον)⁷ χορ(ά)φίου
τοῦ Γλιγώρι τοῦ Προσαλέντι, ἀκώμι χορ(ά)φι(ον) εἰστό Όρθάρι πλισί(ον)
τοῦ Παπα⁸κοστώπουλου καί πλισί(ον) τοῦ Μαβρομάτι καί ἕτερον χο-
ρ(ά)φι(ον) εἰστοῦ Πουνγγᾶ πλη⁹σί(ον) χορ(α)φίου τοῦ Θεοδοροί τοῦ Προ-
σαλέντι καί πλησίον τοῦ Γλιγώρι τοῦ Προσα¹⁰λέντι χορ(ά)φι(ον) ἡστά Χα-
λάσματα εἰστό Κλίσμα τοῦ Νούτζου καί τοῦ Μαβρομά¹¹τι κάτοθεν τοῦ Μα-
βρομάτι ἡστό χάλασμα τά ὡποῖα χορ(ά)φια τά ἐ¹²ξετιμίσανε γέροντες μέ
τό Θ(ε)ώ καί μέ τή ψυχή τους οἱ ὡπίοι γέρον¹³τες ἦναι κίρ Μάρκος Ἄμά-
ραντος καί κίρ Γεώργος ὁ Μίτζουρας καί ¹⁴ὁ κίρ Στάθις ὁ Μπράτος καί
ἐξετιμοίσανε τά ἄνοθεν χορ(ά)φια βατζελί(ων)¹⁵ ἢ ἦτι δέκα καί ἐτίμισάντα
δηά δουκάτα κουρέντι ἰβ ἦτι δώδεκα ¹⁶καί ἔλαβα βοήδη καί τό ρέστο
στάμενα καί τά χορ(ά)φια νά τά ἔχι ὁ κίρ Ἄνα¹⁷γνώστις καί ἡ κληρονομία
του ἀπό τοῦ νῦν καί εἰστόν ἔῶνα τ(όν) ἅπαντα που¹⁸λήσι χαροίση πρικήσι
ψυχοδοροίσι ἀντιλάτι ὅσάν θέλι πο<ι>ήσι τά ἄνο¹⁹θεν χορ(ά)φια καί τά
ἐξῆς. Καί τόν ποτέ κερόν νά μήν ἡθελα<ν> ἡμπορέσοι νά ²⁰τόν ἀντιοθοῦ
διά τά αὐτά χωρ(ά)φια. Διά μαρτιρί(ας) τ(ῶν) ἐκοί εύρεθέντ(ων) κίρ
Μάρ²¹κου Ἄμάραντου καί κίρ Γεώργου Κόκινου καί μισέρ Ἄντώνι Τζιν-
μποῦ ²²καί κίρ Ἀντρία Λεκατζά καί ἐμοῦ τοῦ γράψαντος Στεφανῆ Βαλου-
μά ²³καί ἔλαβα τά ἰβ δουκάτα κουρέντι καί ἡμε πλερομένος καί εύχαρι-
στι²⁴μένος.